

Дилфуза САГДУЛЛАЕВА,
Ўзбекистон халқаро ислом академияси таянч докторанти.
E-mail: djmarufion@mail.ru

THEMATIC CLASSIFICATION OF ARABIC ACQUISITIONS USED IN THE WORK
“KISASY RABGUZY”

Abstract

This article analyzes the separated thematic groups of words and phrases of Arabic origin, defined in the work of Kysasi Rabguzi by Nasuriddin Rabguzi, first written in Turkic language based on Islamic sources in the XIII-XIV centuries in Khorezm. The study of Arabic borrowings in manuscripts in the diachronic aspect includes not only in determining the methods of developing linguistic facts, but also studying the history of the people who created it. One of the common ways of the historical development of a language and its vocabulary is the analysis of the words of a language in separated subject groups. The definition of affiliation of Arabic words to certain areas, the thematic grouping will give a complete picture of the spirituality, the legal level of the peoples of that era, and partnership relations with neighboring and fraternal peoples. The study revealed and analyzed 24 thematic groups of Arabic borrowings given in the work and made a scientific analysis of these words. In addition, there were indicated the researches which performed an analysis of the vocabulary of the language in separated subject groups. Several kinds of proper names, being effectively used in the language of the work, were identified. It was also concluded that borrowed and exotic anthroponyms, ethnonyms, theonyms and toponyms and religious vocabulary are the most frequently used groups in the language of the work. This research plays an important role in the study of the historical development of the process of borrowing Arabic words and lexical composition in the language of the Turkic peoples of the XIII-XIV centuries.

Key words: lexical content, arabic borrowings, thematic groups, vocabulary, lexical groups, classification, linguistic method, anthroponym, ethnonym, toponym.

ТЕМАТИЧЕСКАЯ КЛАССИФИКАЦИЯ АРАБСКИХ ОВЛАДЕНИЙ,
ИСПОЛЬЗОВАННАЯ В РАБОТЕ «КИСАСИ РАБГУЗИ»

Аннотация

В данной статье анализируются разделенные тематические группы слов и словосочетаний арабского происхождения, определенные в произведении «Кысаси Рабгузи» Насиуруддином Рабгузи, впервые написанном на тюркском языке на основе исламских источников в XIII-XIV веках на территории Хорезма. Изучение арабских заимствований в рукописях в диахроническом аспекте заключается не только в определении методов развития языковых фактов, но и для изучения истории людей, которые его создали. Одним из распространенных способов исторического развития языка и его словарного состава является анализ слов языка в разделенных тематических группах. Определение принадлежности арабских слов к определенным сферам, тематическая группировка дают полное представление о духовности, правовом уровне народов той эпохи и партнерских отношениях с соседними и братскими народами. В результате исследования было выявлено и проанализировано 24 тематические группы арабских заимствований, данных в произведении и сделан научный анализ этих слов. Кроме того, были указаны исследования, которые проделали анализ словарного состава языка по разделенным тематическим группам. Было определено несколько видов собственных имен, которые были эффективно использованы на языке произведения. Также было сделано заключение о том, что заимствованные и экзотические антропонимы, этнонимы, теонимы и топонимы и религиозная лексика являются наиболее часто используемыми группами в языке произведения. Это исследование играет важную роль в изучении исторического развития процесса заимствования арабских слов и лексического состава в языке тюркских народов XIII-XIV веков.

Ключевые слова: лексический состав, арабские заимствования, тематические группы, лексика, лексические группы, классификация, лингвистический метод, антропоним, этноним, топоним

“КИСАСИ РАБГУЗИЙ” АСАРИДА ҚЎЛЛАНГАН АРАБИЙ ЎЗЛАШМАЛАРНИНГ
ТЕМАТИК ТАСНИФИ

Аннотация

Мазкур маколада XIII–XIV асрларга оид Хоразм худудида Носиуруддин Рабғузий томонидан исломий манбалар асосида илк бор туркий тилда яратилган “Кисаси Рабгузий” асари лугати таркибида аниқланган арабий ўзлашмалар мавзуий гурухларга ажратилган ҳолда таҳлил қилинган. Асар тилидаги арабий ўзлашмаларни диахрон аспектда ўрганиш тил фактларининг тараққий этиш усулларини аниқлаш учунгина

эмас, балки уни яратган халқ тарихини тадқик қилиш учун хам алоҳида аҳамиятга эга. Тилнинг тарихий ривожланиш жараёни ва лугат бойлигини ўрганишнинг кенг тарқалган усулларидан бири тилдаги сўзларни мавзуй гурухларга ажратиб таҳлил қилишдир. Асарда келтирилган арабий сўзларнинг қайси соҳа тармоқларига оидлигини аниқлаш, мавзуй жихатдан гурухлаштириш асар яратилган давр халқларининг маънавияти, хуқуқий савияси, қўшни ва қардош халқлар билан олиб борган хамкорлик муносабатлари хақида тўлиқ тасаввурга эга бўлиш имкониятини хам беради. Тадқикот натижасида асарда келтирилган арабий ўзлашмаларнинг 24 та мавзуй гурухи аниқланиб, илмий асосда таҳлил қилинди. Тилнинг лугат бойлигини мавзуй гурухларга ажратиб таҳлил қилиш бўйича амалга оширилган тадқикотлар юзасидан тўхталиб ўтилди. Асар тида фаол тарзда кўлланилган атоқли отларнинг бир неча турлари аниқланди. Жумладан, ўзлашма ва экзотик антропонимлар, этноним, теоним ва топонимлар хамда диний лексика асар тида энг кўп кўлланилган гурухлар сифатида хulosса қилинди. Мазкур тадқикот XIII–XIV асрлар туркий халқлар тида арабча сўзларнинг ўзлашиш жараёни ва лугат бойлигини ўрганишда муҳим аҳамият касб этади.

Калит сўзлар: лексик тарқиб, арабий ўзлашмалар, мавзуй гурухлар, лексика, лексик гурух, тасниф, лингвистик метод, антропоним, этноним, топоним.

XIII–XIV асрлар туркий халқлар ва туркий тиллар тарихида алоҳида ва мураккаб даврни ташкил этади. Бу даврда Марказий Осиё ва Олтин Ўрда музофотларида тил хусусиятлари жихатидан бир-биридан фарқ қилувчи кўпгина асарлар яратилган [13]. Шундай асарлардан бири “Қисаси Рабғузий” бўлиб, унинг лугат таркибида кўпгина арабий жумла, ибора ва ўзлашмалар мавжуд. Тилнинг тарихий ривожланиш жараёни ва лугат бойлигини ўрганишнинг кенг тарқалган усулларидан бири тилдаги сўзларни мавзуй гурухларга ажратиб таҳлил қилишдир. Манбаларда келтирилган сўзларнинг қайси соҳа тармоқларига оидлигини аниқлаш нафақат тилшунослик учун балки бошқа фанлар учун хам муҳим маълумот манбаи бўлиб хизмат киласди. Шунингдек, ёзма манбалар тидалиги лексемаларни мавзуй жихатдан гурухлаштириш асар яратилган давр халқларининг маънавияти, хуқуқий савияси, қўшни ва қардош халқлар билан олиб борган хамкорлик муносабатлари хақида тўлиқ тасаввурга эга бўлиш имкониятини хам беради[2, 55].

Тилдаги сўзларнинг шу асосда тасниф қилиш тилшуносликда сўзларнинг мавзуй гурухлари ёки сўзларнинг мавзуй категорлари деб номланади. Тилдаги лексикани у ёки бу мавзуй гурухга мансуб деб билиш сўзлар орасидаги маъно муносабатларига, предметлилк хусусиятига ва номинацион белгиларига boglik. Сўзларнинг мавзуй гурухларига маъно жихатдан бир йўналишдаги сўзлар (масалан, бир сўз турқумига оид сўзлар) ёки аралаш типли сўзлар кириши мумкин. “Мавзуй гурухлар” термини сўзларни тасниф қилишнинг лингвистик методларидан бирини ва ушбу методда тасниф қилинган тил материалининг лексик гурухларини англатади [4, 120]. Ўзлашма катлам лексикасини мавзуй гурухларга бўлиш ва уларни киёсий ўрганиш ўз катламда қандай соҳаларга оид сўзлар сақланганини, қайси соҳаларга оид сўзлар тарихан чиқиб кетгани ва улар ўрнини қандай ўзлашган сўзлар эгаллаганини аниқлашга йўл очади.

“Қисаси Рабғузий” асарида арабий ўзлашмаларни мавзуй гурухларга ажратиб тадқик қилиш араб тилининг XIII–XIV асрлар туркий халқ ҳаёти билан boglik хусусиятлари, жумладан, ижтимоий, сиёсий, маданий турмуш, диний қарашларга оид маълумотларни намоён қилиш

имкониятини беради. Шунингдек, асарда кўлланилган арабий ўзлашмаларнинг ҳажми ва салмогини белгилашда хам мазкур қатламга мансуб сўзларни мавзуй категорларга ажратиш мақсадга мувофиқдир.

Юкоридаги фикрлардан келиб чиқкан холда асарда учраган арабий ўзлашмалар атоқли отлар, диний лексика, этнографияга оид тушунчалар, вақт тушунчасини англатувчи сўзлар, табиий бойлик ва қимматбаҳо тошлар номлари, таълим-тарбияга оид сўзлар, адабиётшунослик атамалари, хусусият ва белгини билдирувчи сўзлар, касб-хунар номларига оид сўзлар, егулик ва ичимликларга оид сўзлар, мавҳум тушунчаларни ифодаловчи сўзлар, ижтимоий-сиёсий тушунчаларни ифодаловчи сўзлар, ҳайвонот ва наботот оламига оид сўзлар, тана аъзолари номлари, табиат ҳодисаларини ифодаловчи сўзлар, йўналиши ва томонни билдирувчи сўзлар, қавм-қариндошлик муносабатларини ифодаловчи сўзлар, космогоник объектларни ифодаловчи сўзлар, ой номлари, мусиқа асбоблари номлари, иқтисодий муносабат ва тушунчаларни ифодаловчи лексик бирликлар, ҳарбий лексика, китобатчиликка оид терминлар каби гурухларга ажратилди. Қуйида мазкур гурухлар юзасидан тўхталиб ўтамиз.

1. Атоқли отлар. Асарда арабча атоқли отлар салмоқли миқдорда кўлланилган бўлиб, уларнинг қўйидаги типлари аниқланди.

Антропонимларга арабий исм, куня (кишини фарзанди номи билан чакириш) ва лақаблар киради. Мұхаммад Мустафо [10, 2r/8], Носирӯдин [10, 2r/19], Абдуллоҳ ибн Аббос [10, 4v/14–15], Яҳё ибн Масъаф Ар–Розий [10, 11r/10], Абдулмуғиқ [10, 15v/1], Мазийд ибн Саъд [10, 29v/15], Лукмон ибн Од [10, 29v/16], Қайл ибн Умар [10, 29v/16], Малик ибн Сулаймон ал–Ҳаровий раҳматуллоҳи алайҳи [10, 24v/22] шулар жумласидандир.

Б. Абдушукоров ўз тадқикотида антропонимларни лексик-семантик хусусиятларига кўра, диний антропонимлар, тарихий шахслар исми, лакаб, тахаллуслар, ҳайвонларга кўйилган исмлар, бутлар номи тарзида таснифлайди [1, 52–53].

Н. Улуқов эса ўзининг диний матнлар экзотик лексикасига бағищланган тадқикотида юкорида келтирилган антропонимларнинг ўзлашган ва экзотик турларини келтиради. Муаллиф фикрича,

экзотик антропонимлар – ўзлашмаган арабча атоқли отлардир. Антропонимлар атоқли отларнинг энг катта бир типи бўлиб, диний матнларда учрайдиган экзотик лексика доирасида алоҳида бир мавзуий гурухни ташкил қиласди. Экзотик антропонимлар гурухига араб халқларига хос киши исмлари, лақаблар, нисбалар, кунялар, тахаллуслар киради. Экзотик антропонимларга хос яна бир хусусият – киши отаси исми олдида эркак бўлса “ибн”, яъни ўсил аёл бўлса “бинт”, яъни қиз сўзлари келтирилади [13, 88–90]. Асарда келтирилган *Мазийд ибн Саъд* [10, 29v/15] – Саъдинг ўғли Мазийд, *Умар ибн Хаттоб* [10, 190v/5] – Хаттобнинг ўғли Умар, *Варақа ибн Навфал* [10, 191v/18] – Навфалнинг ўғли Варақа, *Оиша бинт Абу Бакр Сиддик* [10, 198r/21] – Абу Бакр Сиддикнинг қизи Оиша, *Савдо бинт Ромиња* [10, 198r/21] – Ромињанинг қизи Савдо, *Омина бинт Ваҳҳаб* [10, 198r/11] – Ваҳҳабнинг қизи Омина каби кунялар шулар жумласидандир. Баъзан экзотик антропонимлар олдида “абу”, яъни “ота” ёки “умму”, яъни “она” маъносидаги сўзлар келади. Асарда бу турга мансуб бўлган *Абу Толиб* [10, 191vt/21] – Толибнинг отаси, *Абу Бакр* [10, 190r/15] – Бакрнинг отаси, *Абу-л -Ос* [10, 198r/20] – Оснинг отаси, *Абу Суфён* [10, 198r/1] – Суфённинг отаси, *Умму Кулсум* [10, 198r/20] – Кулсумнинг онаси, *Умму Ҳабиба* [10, 198r/1] – Ҳабибанинг онаси каби исмлар учрайди.

Баъзан “абу”, “умму”, “бинт” ва “ибн” сўзлари бирга келиш ҳолатлари ҳам қузатилади. Бунда нафакат исм, балки нарасаб ҳам ифодаланади. Масалан: *Умму Ҳабиба бинт абу Суфён* [10, 198r/1] – Суфён отасининг қизи Ҳабибанинг онаси ёки *Али ибн Абу Толиб* [10, 198r/20] – Толиб отасиниг ўғли Али каби.

Этнонимлар – уруг, қабила, элат, халқ ва миллат номлари бўлиб, ўз моҳиятига кўра турдош отга яқин туради. Илмий анъанага кўра, этнонимлар атоқли от аспектида ўрганилади [7, 18–28]. Асарда “Қурайш” [10, 95r/3], “араб” [10, 27r/12], “Бани Исроил” – “Исроил қавми” [10, 62r/4], *Бани Умаййа* – “Умайя қавми” [10, 242r/7], “жунхуд” [10, 13r/2] –

“яхудий”, “сурёний” [10, 2v/12] каби этнонимлар мавжуд.

Теонимлар – афсонавий мавжудотлар, диний тушунча ва тасавурлар, пайғамбар ва авлиёлар, диний адабиётлар номларидир. Асардаги теонимларни қуйидаги кичик гурухларга ажратиш мумкин [2; 14]:

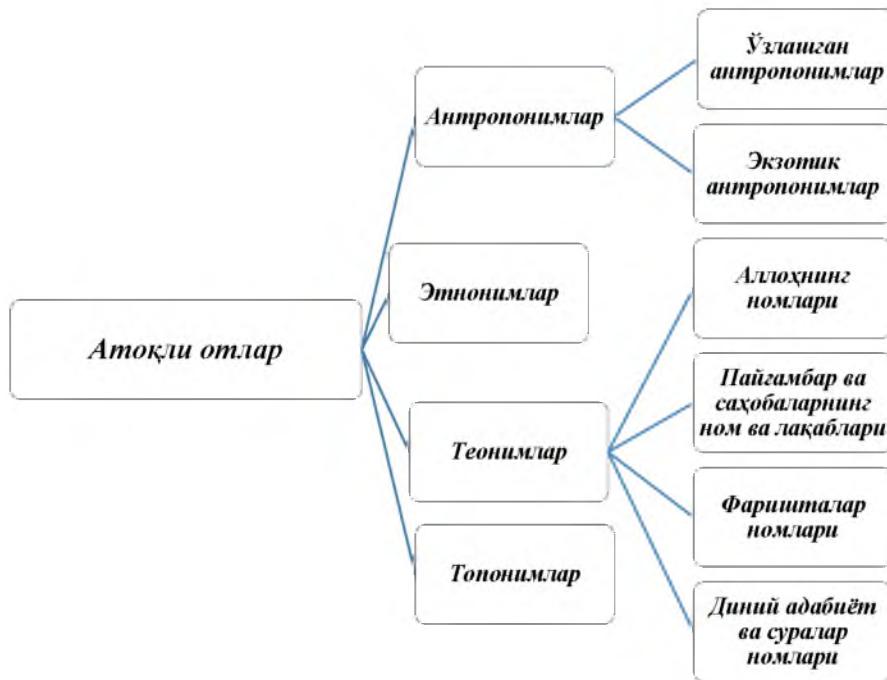
1. Аллоҳнинг номлари: *Ҳақ субҳанаҳу ва Таоло* [10, 3r/6], *Ҳақ Таоло* [10, 3r/9], *Аллоҳ жасла жасалаалуҳу* [10, 9v/8], *Мавло Таоло* [10, 2v/12], *Мавло азза ва жасла* [10, 13r/19], *Роб* [10, 2v/9].

2. Пайғамбар ва сахобаларнинг ном ва лақаблари: *Одам алайҳи-с-салом* [10, 6r/1], *Мұхаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам* [10, 15r/4], *Али карамаллоҳу важсаҳу* [10, 14v/5].

3. Фаришталар номи: *Жаброил алайҳи-с-салом* [10, 2r/15], *Иблис* [10, 4r/1].

4. Диний адабиётлар ва сураларнинг атоқли отлари: *Қуръони карим* [10, 2v/7], *Сурату-л-аср* [10, 22r/18], *Сурату-л-бакара* [10, 66r/14], *Сурату-л-анфол* [10, 66r/17], *Сурату-л- ихлос* [10, 66r/19], *Сурату-л-анъом* [10, 66r/19].

Топонимлар – қуруқлик ва сувлиқдаги табиий географик объектларга берилган номлардир [4, 25]. *Макка мұкаррама* [10, 6r/5], *Каъба* [10, 3r/13], *Тоиф* [10, 6r/5] – “Саудия Арабистони гарбидаги шаҳар”, *Басра* [10, 13r/2] – “Ирекдаги шаҳар”, *Байту-л-мақдис* [10, 2r/14] – “Фаластиндаги шаҳар” сингари. Шунингдек, асарда *Арафот* [10, 14r/17] – “Арафот тоги”, *Жидда* [10, 13r/2] – “Арабистондаги тог”, *Тур* [10, 120v/15] – “Фаластиндаги тог”, *Ухуд* [10, 120v/15] – “Мадинадаги тог” **оронимлари** ва *Кавсар* [10, 133v/21] – ислом динига кўра жаннатдаги ажиб бир дарё ёки ҳовузнинг номи [11], *Замзам* [10, 17r/12] – “Макка шаҳридаги “Масжиду-л-ҳаром” саҳнидаги мұқаддас булоқ” **гиоронимлари** ва *Масжиду-л-ҳаром* [10, 7r/11] – Каъба атрофидағы масжид, *Масжиду-л-Ақсо* [10, 209v/16] – “Куддус шаҳридаги масжид” номлари ҳам келтирилган. Юкорида келтирилган атоқли отларни қуйидаги график кўринишида тасвирлаш мумкин.

Расм 1. Арабча атоқли отлар таснифи.

- 2. Диний лексика.** “Қисаси Рабғузий” асари ислом динининг муқаддас манбалари Қуръони карим ва Ҳадиси шариф, шунингдек, бошқа диний манбалар асосида яратилганлиги боис, асардаги арабий сўз ва ибораларнинг аксарияти диний соҳага оиддир. Кузатишлар натижасида асарда диний лексикага оид кўйидаги арабий сўзлар аниқланди: ҳамду сано [10, 1v/2], авлиё [10, 2r/5], алайҳи-с-салом [10, 1v/4] – “унга саломлар бўлсин”, анбиё [10, 2r/7] – “набийлар”, набий [10, 2r/7] – “пайғамбар”, ҳидоят [10, 1v/6], шаҳодат [10, 2r/3], ибодат [10, 2r/4], ишорат [10, 2r/5] – “белги, ишора”, башиборат [10, 2r/6], уммат [10, 2r/7], қибла [10, 2r/7], дин [10, 2r/9], шариат [10, 2r/9], коғир [10, 2r/9], шафоат [10, 2r/10] – “ёнини олиш, тарафдор бўлиш”, қиёмат [10, 2r/11], осий [10, 2r/12], мусулмон [10, 2v/1], мўъмин [10, 2v/1], расул [10, 2v/6] – “элчи, юборилган”, тоат [10, 2v/6], тасбиҳ [10, 2v/7], сирот мустақим [10, 2r/5] – “тўғри йўл”, мусҳаф [10, 2v/6], валлоҳу аълам [10, 3r/4] – “Аллоҳ билгувчироқдир”, муаззин [10, 215r/10] – “азон айтувчи”, сажда [10, 4v/4], маъсият [10, 5r/3] – “гуноҳ”, мазҳаб [10, 6r/12], наъзуу биллаҳи фи залика [10, 7r/6] – “Аллоҳ бундан асрасин!”, жазакаллоҳу хайран [10, 14v/10] – “Аллоҳ яхшилик билан мукофотласин!”, минбар [10, 17r/9] – “масжид минбари”, имом [10, 82v/7], шайх [10, 11r/1], хатиб [10, 143r/9] – “хутба айтувчи”, имоматлиғ [10, 236v/1] – “имомлик қилиш”, халифа [10, 9v/19], коҳин [10, 38r/1] – “руҳоний; гойибдан хабар беришни, фол очишни даъво қилувчи, сехргар [15, 415]”. Мустақилликдан сўнг мазкур диний сўз ва ибораларнинг баъзилари кундалик ҳаётимизда кенг қўлланила бошлади.
- 3. Этнографияга оид тушунчалар:** ийд [10, 75v/2] – “ҳайит, байрам”, одат [10, 75v/2], қоида [10, 226r/4], урф [10, 75v/2] – “расм, таомил”.

4. Вакт тушунчасини англатувчи сўзлар: тарих [10, 2v/13] – “сана”, вакът [10, 5r/4], замон [10, 6v/6], соат [10, 7v/2], умр [10, 4v/9].

5. Табиий бойлик ва кимматбаҳо тошлар номлари: нафт [10, 41r/14] – “нефть”, рухом [10, 62v/7] – “мармар тош”, зумуррад [10, 3v/11] – “зумрад”, ёқум [10, 3v/14] – кимматбаҳо тош, ақиқ [10, 50v/8] – “қизил тусли кимматбаҳо тош”, жавоҳир [10, 3r/9]. Мазкур гурухга кирувчи сўзларнинг аксарияти “Сулаймон бин Довуд алайҳи-с-салом” киссасида учрайди.

6. Таълим-тарбияга оид сўзлар: китоб [10, 2r/17], китобат [10, 2v/14.] – “ёзув”, қалам [10, 2v/17], таълим [10, 3v/7], устоз [10, 4v/7], дарс [10, 20r/21].

7. Адабиётшунослик атамалари: ҳикоят [10, 18v/16], қисса [10, 15r/21], қисас [10, 3r/4] – “қиссалар”, байт [10, 50v/10], вазн [10, 222v/5], шеър [10, 16v/10]. “Қисаси Рабғузий” асари насрый асар бўлиши билан бир қаторда, унда кўплаб туркий ва араб тилида битилган байт ва шеърлар мавжуд. Адабиётшунослик атамалари асарда тез-тез учраб туради.

8. Хусусият ва белгини билдирувчи сўзлар: заиф [10, 1v/8], мутеъ [10, 2r/6], олий [10, 2r/9], осиёй [10, 2r/12] – “гуноҳкор”, мустақим [10, 2v/15] – “тўғри”, лойиқ [10, 2v/19], ожиз [10, 3v/8], мискин [10, 3v/9] – “гариб, бечора”, маккор [10, 4r/17], машғул [10, 4r/21] – “банд”, мукаррам [10, 5v/4], воғеъ [10, 5v/5] – “вафодор”, азиз [10, 5v/19], фозил [10, 6r/9] каби.

9. Қасб-хунар номларига оид сўзлар: уламо [10, 2r/20] – “олимлар”, муфассир [10, 9v/6] – “тафсирчи”, шайх [10, 11r/2], муаллим [10, 11v/14], ҳирфа [10,

18г/3] – “касб”, *хайёт* [10, 20г/1] – “тикувчи”, *табиб* [10, 181г/14].

10. Егулик ва ичимликларга оид сўзлар: *шароб* [10, 160г/14] – “ичимлик”, *шарбат* [10, 5v/10], *нельмат* [10, 5v/10], *таом* [10, 6v/19], *асал* [10, 12v/14], *хамр* [10, 16v/21]- масти килувчи ичимлик. Асарда “хамр” сўзи куйидаги жумла таркибида келади : *Қобил Ҳобилни ўлдурди эрса, Иблис келиб Қобилга сўзлади: Маевло Таоло не учун сенинг қурбонингни қабул қилмади, анинг учунким сен ўтга топунмазсан, бутга топунмазсан, хамр ичмазсан..*

11. Мавхум тушунчаларни ифодаловчи сўзлар: зулмат [10, 2г/9], ният [10, 2г/21], ақл [10, 2v/2], разбат [10, 2v/14], мақсуд [10, 2v/16], илтимос [10, 2v/18], тавфиқ [10, 2v/21] – “омад”, савол [10, 5г/9], жасаб [10, 5г/10], маъно [10, 5г/18], узр [10, 5г/19], қаҳр [10, 51v/11], баҳт [10, 120v/2].

12. Ижтимоий–сиёсий тушунчаларни англатувчи сўзлар:

Ижтимоий–сиёсий тушунчаларга оид терминларнинг батафсил таснифини X. Дадабаевнинг тадқиқотларида кузатамиз [6]. Асарда ижтимоий–сиёсий тушунчаларни англатувчи куйидаги арабий сўзлар аниқланди: *мамлакат* [10, 97г/20], *вилоят* [10, 60г/12], *мулк* [10, 43v/21] – “давлат”, *миллат* [10, 184г/14], *фармон* [10, 52v/16], *ҳукм* [10, 192г/4], *муҳр* [10, 236г/9] – “муҳр, тамга”, *нишон* [10, 35v/21], *қози* [10, 148г/20], *фитна* [10, 76г/14], *жазо* [10, 51v/21], *қисас* [10, 127v/20] – “ұч, қасос”, *малик* [10, 32г/4], *султон* [10, 45v/15], *ҳожиб* [10, 45г/21] – “әшик оғаси”, *валий* [10, 65v/17] – ҳоким, *вазир* [10, 58г/1], *халифа* [10, 9v/19], *ноиб* [10, 235г/17], *ҳадия* [10, 27v/21], *садака* [10, 8г/20] каби.

13. Ҳайвонот ва наборот олами билан bogлиқ сўзлар: *тут* [10, 120г/20], *набат* [10, 23v/14] – “үсимлик”, *төвус* [10, 12v/19], *қарандуғул* [10, 13г/8] – “қалампирмунчоқ”, *сунбул* [6, 13г/8] – “пиёзгуллилар оиласига мансуб, лола баргига ўхшаш узун баргли ўтсимон манзарали үсимлик ва унинг туж бўлиб ”, *табл* [10, 141v/14] – “ногора”, *нафир* [10, 106v/7] – “карнай”, *сур* [10, 177г/12], *най* [10, 221г/15], *нагора* [10, 106v/7], *танбур* [10, 177г/7] каби.

21. Иқтисодий муносабат ва тушунчаларни ифодаловчи лексик бирликлар: *қофила* [10, 216м/15] – “карвон”, *работ* [10, 179г/13] – “карвонсарой”, *тижорат* [10, 186v/13], *омонат* [10, 6м/14], *зарар* [10, 25г/1], *анбар* [10, 42v/10] – “омбор”, *дуккан* [10, 171м/9] – “дўйон”, *шарик* [10, 72v/18] – “хамкор”, *даллол* [10, 10г/9] – “даллол”, *хирож* [10, 46v/19] – “дехкончилик маҳсулотларидан олинадиган солик ”, *закот* [10, 83г/17], *насиб* [10, 138г/13] – “улуш”, *ушир* [10, 45г/12] – “ўндан бир”. Диний-иқтисодий мазмундаги *ушир* сўзи “ашр” ўзагидан ясалган. *Ашара* феъли “ўнта бўлмоқ; ушир олмоқ” маъноларини англатади. *Ушир* сўзи ўзбек адабий тилидаги *мушишар* (ҳар банди ўн мисрали мумтоз шеър шакли), *ашуро* (мухаррам ойининг ўн куни) сўзлари, шунингдек, Ашур//Ашир антропонимлари билан ўзакдошdir[15].

22. Ҳарбий лексика. Асарда мазкур гурухга оид бир қатор сўз ва сўз бирикмалари қўлланилган бўлиб,

очиладиган хушбўй ва чиройли гули [15, 587]”, *ҳино* [10, 13г/8] – “хина”, *худҳуд* [10, 13v/3] – қуш номи, *аънқо* [10, 147г/12] – афсонавий қуш номи. Асарда бу гурухдаги ўзлашмалар куйидагича келтирилади: *Андин сунг Сулаймон турнани, бургутни, аънқони йиборди, боринг ҳудҳудни келтуринг.*

14. Тана аъзолари номлари: *садр* [10, 2г/7] – “қўкрак кафаси”, *аъян* [10, 74v/8] – “қўз”.

15. Табиат ҳодисаларини ифодаловчи сўзлар: тўфон [10, 13v/7].

16. Йўналиш ва томонни ифодаловчи сўзлар: машриқ [10, 37г/9] – “шарқ”, *магриб* [10, 156г/4] – “гарб”, жануб [10, 179v/7].

17. Қавм– қариндошлиқ муносабатларини ифодаловчи сўзлар. Асарда келтирилган қавм–қариндошлиқ муносабатларини ифодаловчи лексемаларни куйидагича таснифлаш мумкин [2]:

1. Умумий тарзда “қариндош” тушунчасини билдирувчи лексемалар:

қавм [10, 34г/10] – “уруг, аймок”, *насл* [10, 192г/2] – “авлод”, *аҳл* [10, 192г/4] – “оила” .

2. Қариндошлиқ тушунчасини индивидуал тарзда ифодаловчи сўзлар:

аб [10, 172v/11] – “ота”, *аммузода* [10, 128v/20] – “амаки”, *амма* [10, 191г/8], *хола* [10, 68г/10], *жадд* [10, 242v/9] – “бобо”.

18. Космогоник объектларни ифодаловчи сўзлар: бадр [10, 2г/8] – “тўлин ой”, *олам* [10, 3г/20], *дунё* [10, 2v/4], *фалак* [10, 3v/1], *самовот* [10, 3v/10] – “осмонлар”, *асмо* [10, 8v/10] – “осмон”.

19. Ой номлари. Асарда хижрий тақвимнинг *Ражаб* [10, 25г/14] - “еттинчи ой”, *Муҳаррам ойи* [10, 232г/18] – “биринчи ой бўлиб, маҳаллий тилда Ошур ойи деб номланади”, *Рамазон* [10, 248v/8] – “тўқкизинчи ой бўлиб, маҳаллий тилда Рӯза ойи деб номланади” ва мелодий тақвимдаги ойларнинг сурённий номларидан *Таммуз* [10, 232г/17] – “июль ойи” келтирилган.

20. Мусиқа асбоблари номлари: *дафф* [10, 192v/3] – “тамбурин, ногорага ўхшаш мусиқа асбоби уларнинг бальзиларини келтириб ўтамиш. Амира-л-мұлъминин [10, 241г/7] – “мусулмонлар амири”, *мухолиф* [10, 218v/4.] – “душман, ганим”, *ҳарб* [10, 117v/1] – “жанг, уруш”, *қалья* [10, 134v/3] – “қалъя”.

23. Китобатчилик терминлари [2, 58]: *китоб* [10, 53г/20–] – “китоб”, *китобат* [10, 2v/14] – “кўчириб ёзиш”, *тафсир* [10, 9v/10] – “шарҳ”, *даваат* [10, 99г/8] – “сиёҳдон”, *лавҳа* [10, 119г/17/] – “ёзув тахтаси”, *накқош* [10, 138г/13].

24. Ўлчов бирликлари номлари: *ботмон* [10, 23г/4] – “огирлик ўлчов бирлиги бўлиб, 898.5 граммга тенг”, *мисқол* [10, 80v/60] – “4.35-4.86 граммга тенг оғирлик ўлчов бирлиги”, *аср* [10, 52v/5] – “юз йил” каби.

Асар тилидаги арабий ўзлашмаларни диахрон аспектда ўрганиш тил фактларининг тарақкий этиш усувларини аниқлаш учунгина эмас, балки уни яратган ҳалқ тарихини тадқиқ қилиш учун ҳам алоҳида аҳамиятга эга. Ҳар бир тилнинг тарихи шу тилга мансуб ҳалқ ўтмиши билан bogлиқ. Ҳалқ тарихида юз берган воеа–ходиса тилга албатта ўз таъсирини ўтказмай қолмайди. Бу эса дастлаб

тилнинг лугат бойлигига содир бўлади. Шу нуктаи назардан, айтиш мумкинки, “Қисаси Рабғузий” асарида кўлланилган арабий ўзлашмаларни тематик таснифлаш орқали таҳлил қилиш натижасида 24 та мавзуй гурухга мансуб арабча сўзлар кўлланилганлиги маълум бўлди. Ўрта аср туркӣ халқлари тилига ўзлашган арабча сўзлар ўша давр ижтимоий-иқтисодий, маданий-маънавий соҳаларида фаол кўлланган.

Тематик гурухларга бўлиш хар қандай ўзлашма қатlam таркиби хақида умумий тасаввур берishi аниқ. “Қисаси Рабғузий” асарида хам турли

мавзуу ва соҳаларга оид арабий сўз ва иборалар кўлланилган бўлиб, асосан салмоқли миқдорда атоқли отлар ҳамда диний соҳага оид сўз ва иборалардан фойдаланилганлиги маълум бўлди. Бу эса халқ ҳаётининг ислом дини билан чамбарчас боғлиқ бўлганлигидан далолатдир. Асар исломга оид манбалар асосида яратилганлиги сабабли унда ислом динига оид лексик катлам ўзига хос ўринга эга. Щунинг учун хам диний сўзларнинг асосини ташкил килган арабий ўзлашмалар муайян лексик мавзуй гурухлардан таркиб топган диний қадриятларни очиб берувчи лексик восита сифатида ахамиятлидир.

АДАБИЁТЛАР

1. Абдулхайров М. “Девони Мунис” тилининг лексик катламлари. Филол. фан. ном. дисс. автореф. – Т.: 1996. – Б.16
2. Абдушукуров Б.Б. “Қисаси Рабғузий” лексикаси. Филол. фан. док. ... дисс. – Тошкент, 2017. – 259 б.
3. Бафоев Б. Навоий асарлари лексикаси.– Т.: ФАН,1983. – Б.3.
4. Бегматов Э. Ҳозирги ўзбек адабий тилининг лексик қатламлари. Тошкент, 1985. – Б.120.
5. Гольдин В.Е. Об одном аспекте изучения тематических групп слов // Языки общества. Вып.2. – М.: 1970. – С.163
6. Дадабаев Х. Общественно–политическая и социально–экономическая терминология в тюркоязычных письменных памятниках XI–XIV вв. –Т.: Ёзувчи, 1991. –168с.
7. Кармышева Б.Х. Следы средневековых этнонимов и антропонимов в узбекских теологиях// Ономастика Средней Азии. Фрунзе.1978. – С.18–28.
8. Казакбаева Г.А. Арабизмы в узбекском языке в прикладном и теоритическом аспектах : дис. ... канд. филол. наук : – М., 2009. – 102 с.
9. Муталибов С. Морфология ва лексика тарихидан қисқача очерк. – Т.: Фан, 1959. –Б.133–134.
10. Nāsirīd-din bin Burhanīd-din Rabguzi. Kisastīl-enbīya. I cilt. – Ankara, 1997. – 616 s.
11. Носируддин Бурҳонуддин Рабғузий. Биринчи китоб – Т.: Ёзувчи, 1990. –Б.6.
12. Носируддин Бурҳонуддин Рабғузий. Иккинчи китоб – Т.: Ёзувчи, 1990. – 272 б.
13. Улуков Н.М. Ўзбекча диний матнлар экзотик лексикаси. – Дисс. ...филол. фан. ном.: – Т., 1997. – 137 б.
14. Ҳусанов Н. XV аср ўзбек ёзма ёдгорликлари тилидаги антропонимларнинг лексик–семантик ва услубий хусусиятлари. Филол. фан. док. ...дисс. – Тошкент, 2000. – 243 б.
15. Ўзбек тилининг изоҳли лугати. Иккинчи жилд. Т.:, 2006. – 672 б.